

prej ko slej dovolj naših trgovcev, katerim edinim bomo v bodočnosti nosili svoj denar.

Glede gesla »Svoji k svojim!« pa je treba enakega skupnega postopanja. Dokler se bodo držali tega gesla le posamezniki, ne pa velike mase našega naroda in naša slovenska gospoda, bo ostal klic »Svoji k svojim!« brez vsakega večjega vpliva.

Treba nam je tudi v tem oziru posvetovanja, s katerim bi se naj ne odlagalo. Rodoljubi, ki ste vneti za gospodarsko osamosvojenje Južnega Štajerja, skličite v bližnji prihodnosti zaupen shod, na katerem se bomo združeni v požrtvovalni medsebojni ljubezni posvetovali glede ustanovitve slovenske trgovske šole in sloven. trgovskega društva ter glede praktičnega izvrševanja gesla »Svoji k svojim!« Zadnji čas je ob preteči veliki nevarnosti, da vse storimo, da bodo odgovarjale resnici besede pesnikove, ki kliče:

Na zemlji naši tuji rod
Naj gost nam bo, a ne gospod;
Mi tu smo gospodarji
In Bog in naši carji!

Rodoljub.

Politični shod v Šmartinu pri Velenju.

Slovenski trg Velenje se je dne 11. t. m. odel v praznično obleko, da dostojno sprejme zborovalce, ki se bodo odzvali prijaznim vabilom za politični shod. In prišlo jih je od vseh krajev mnogo, prav mnogo. Predsedoval je narodni župan velenjski g. Skaza.

Državni poslanec vit. Berks je poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Glede vprašanja celjske slovenske gimnazije, izjavlja, da se je udal skrajja celjskim voditeljem ter zašel na krivo pot. Ko pa je videl, da slovensko ljudstvo noče gimnazije iz ven Celja, spremenil je svoje stališče ter bil odslej v dr-

»Sliina, da, da, to je ta prismojenec — v zapor bi moral iti, pa tudi Vi z njim — in vendar ste mogli biti Vi bolj pameten od tega neumneža. Vi hočete naprej služiti — pojte rajši za čevljarja, ali krojača, pravega vojaka ne bo nikdar iz Vas. Sicer pa morate jutri s Sliino imeti dve uri šolo, da si tepec zapomni, kako ima nastopati.«

Nevoljno je odšel stotnik, srdito se je spravil desetnik Jahač na pešca Sliino.

»Sliina, vi grintovec, ali se postopite še dihati. Mislil sem, da ste se že davno sramote zadušili. Kaj tako zijate — ali ne veste, kaj ste storili. Kaj čakate na me, da Vam jaz povem, vi umazani slanič! Ves naš polk, ne, vso avstrijsko armado ste osramotili pred drugimi državami. »Prevzvišeni« je kar zbolel od jeze in sramote. Vsak mož čisti svoje oprave, kaj pa se le, če je parada, vsaka mačka se čisti — in tepec je nastopil, a da ni lakoval svojih jermenov; zakaj ni hotela takrat goreča strela na Vašo krvavo glavo. No le počakajte Sliina, Vas si zapišem — tudi če bi bil dvajset let vaš desetnik, vam tega ne pozabim, vi slamnato zelje. Sicer pa prideva danes in jutri še skupaj, da si zapomnite, po čem je komis, vi črviva gnjiloba!«

S tem spoštljivim govorom desetnika Jahača pa ni bil še opran zločin pešca Sliine.

V prihodnji noči, ko je po vseh spalnicah odmevalo glasno hrlenje, kakor da bi se še vozilo milijon tovornih vlakov — hodil je okoli, kakor ponočni duh, samo jeden mož. To je bil pešec Sliina, ki se je moral točno o polunoči »mit Sack und Pack« prijaviti desetniku Jahaču.

To polnočni nemir in pa prihodnji dan dve uri šole so šele rešile pešca Sliino pred vražjo nesrečo. »Svetilnik.«

žavnem zboru tolmač ljudske volje. Stavil je predlog, da morajo slovensko-nemški razredi ostati v Celju. (Klici: Mi ne gremo iz Celja!)

Deželni posl. g. Iv. Vošnjak govori o železničnih razmerah ter dolži nemškutarje, ki so bili takrat na krmilu, da so oni preprečili zidanje proge Velenje—Celje. Potem poroča o delovanju slovenskih poslancev v deželnem zboru, osobito o svojem predlogu, naj se v šoštanjsko-velenjskem okraju zgradi slovenska kmetijska šola.

G. dr. Vl. Sernec iz Maribora je na podlagi premnogih statističnih podatkov govoril o propadanju kmetijskega stanu. Dolžnost državnih poslancev je, skrbeti, da se pri sklepanju trgovinskih pogodb pazi na kmetijske težnje. Obširno govori o potrebi slovenskih kmetijskih šol, katerih pa nam nemška večina v deželnem zboru noče dati. A za nemško gledališče v Gradcu dovoljuje 15 000 K vsako leto. Kmetje se morajo združevati v zadruga, da se bodo lažje obvarovali slabega upliva velikega kapitala.

G. dr. Fr. Stiker iz Celja govori o političnem položaju spodnještajerskih Slovencev in zahteva slovenskih uradnikov za Spodnji Štajer. Nazadnje navdušuje zborovalce, naj se trdno drže gesla »Svoji k svojim!«

G. dr. Kukovec iz Celja pripoveduje, da so šoštanjki Nemci sklenili bojkotirati slovenske obrtnike in trgovce, vsled česar tudi Slovincem nič drugega ne preostane nego, da se strogo ravna po geslu: »Svoji k svojim!« Ko zaradi zadnjih sodnijskih in notarskih imenovanj hudo nspada vlado, opozarja vladni zastopnik dr. Breschar predsednika, naj to govorniku prepove. Predsednik g. Skaza pa se takoj odreže: Nimam povoda! Hrupno pritrdjevanje je sledilo tem predsednikovim besedam.

Načelnik okrajn. zastopa g. Jezovsek se je v iskrenih besedah zahvalil vsem govornikom in zborovalcem. Naslednje sta bili sprejeti naslednji resoluciji:

I. Zbrani izjavijo Körberjevi vladi svoje popolno nezaupanje in se vladni zastopnik pozivlje, da to naznani ministrstvu.

II. Zbrani voliči zahtevajo od vlade, da ustanovi kmetijsko šolo za šoštanjsko-velenjski okraj.

Vladni zastopnik se je sicer branil, da nezaupnice ne bo naznanil vladi, a zborovalci so jo vkljub temu med velikim navdušenjem sprejeli. Zapelo še se je »Lepa naša domovina« in »Hej Slovani«, in zborovanje je bilo končano.

Shod polit. društva »Pozor« na Ptujski gori.

Polit. društvo »Pozor« v Ptujju je sklicalo na dan 12. okt. 1903 ob 3. uri popol. shod, katerega se je vdeležilo veliko število prebivalstva. Predmet shoda je bil že dobro znan slučaj nesrečnih zakonskih Bratuša, ki sta bila obdolžena, da sta svojo lastno hčerko umorila, spekla in pojedla.

Predsednik društva g. Zelenik otvori zborovanje, pozdravi navzoče, predstavi vlad. zastopnika, predlaga zapisnikarjem g. Maleinerja in g. Kamenška, katera se tudi izvolita, ter da nato besedo gosp. dr. Brumenu, kateri v kratkih pa jedrnatih besedah poda zbranim sliko celega slučaja. Govornik omenja predživljenje zakonskih Bratuša, obsoja postopanje oblasti, katere celega slučaja niso natanko preiskale ter povdarja posebej brezbriznost preiskovalnega sodnika, kateri v zvezi z vso gotovostjo spoznati za človeške, istih, kakor tudi krvave obleke deklice ni poslal v Gradec, da jih tamošnji veščaki preiščejo. (Barno odobravanje.) Govornik pravi, da je to v teku 25 let že druga taka justična pomota ter omenja slučaj iz l. 1875, v katerem je bil Leopold Grossmann iz Št. Jurija ob Ščavnici radi umora svoje matere na vislice obsojen, pozneje pa v 20letno ječo po-

miloščen in čez par let izpuščen, ker se je zločinec javil. Govornik pravi, da se imamo le veliki milosti presvit. vladarja zahvaliti, da Bratuša ni bil nedolžno usmrčen. Govornik navaja nato iz nemških časopisov par odurnih člankov, v katerih se je radi navideznega zločina nenormalnega Bratuša celi slovenski narod imenoval »narod ljudožrcev« (Splošno ogorčenje in »fej«-klici.) ter obžaluje zadržanje državnih pravdnikov, kateri niti enega teh časopisov niso zaplenili. Nemški časniki so sicer navidezni zločin raztrčili v daljni svet, a sedaj nimajo toliko poštenosti, da bi svoje pisarjenje, razžalujoče celi naš narod, preklicali, ampak še sedaj, ko je že cela stvar pojasnjena, ko se je umorjena in pojedena deklica našla, ko je torej nedolžnost Bratuše že dokazana, celo stvar zavijajo, Bratušo znova zločina umora dolže. »Češ, če svoje hčerke ni umoril, pa je katero drugo«, in tako znova ves slovenski narod žalijo. Govornik pravi, da je ta žalostni dogodek tudi v ozki zvezi z neznanjem sloven. jezika, kajti nase ljudstvo, kateremu se po germanističnemu sistemu Gleispacha pošiljajo le nemški uradniki, medtem ko si domači naši sinovi iščejo kruha v tujih deželah, ne zaupa tujcem. Hkoncu obžaluje govornik, da se dosedaj noben državni poslanec ni brigal za Bratuševo kazensko zadevo.

Po dovršenem govoru prečita č. g. župnik Tertnik naslednje resolucije:

I. Zborovalci zbrani pri javnem shodu političnega društva »Pozor« dne 11. oktobra 1903 na Ptujski gori obsojajo pisavo sovražnih nemških listov »Grazer Tagblatt«, »Marburger Zeitung«, »Deutsche Wacht«, »Pettauer Zeitung« in »Štajerca«, ki so povodom obsodbe zakonskih Bratuša radi umora svoje hčere na nesramni način celo spodnještajersko slovensko ljudstvo obdolžili kanibalizma in ljudožrstva ter obžalujejo, da pristojne oblasti niso preprečile in preganjale dotičnih, slovenski narod na Spod. Štajerskem sramotečih člankov.

II. Istotako obsojajo navedeni zborovalci sedanjo, po oprostitvi navedene zakonske dvojice se ponavljajočo pisavo teh listov, ki pavšalnega obrekovanja slovenskega naroda niti ne prekličejo, deloma še celo sedaj o dokazani nedolžnosti zakonskih Bratuša molče ter s tem zamolčanjem prikrivajo javnosti resnico.

III. Slovenski državni poslanci dr. Mirosl. Ploj, Josip Žekar, Robič in vitez Berks pozivljajo se z ozirom na to, ker se je v javnih listih izrazilo domnevanje, da so sodni organi, ki so poslovali v teku preiskave na škodo Bratuša, deloma povzročili napačno obsodbo, koje domnevanje se od pristojnih nadzorstvenih oblasti ni zanimalo ali z dejanskimi podatki in razlogi ovrгло, — da naj s potrebno energijo in odločnostjo zahtevajo od voditelja justičnega ministrstva potrebnih pojasnil, da se poleze razburjenje in ogorčenje, ki je vsled tega slučaja med tukajšnjim prebivalstvom zavladalo in ki ugledu pravosodja ni koristno in ugodno.

IV. Ker justični minister dosedaj ni začel odgovarjati na interpelacije, stavljenе v državnozbornih sejah z dne 26. febr. 1902 ter 12. jun. 1903, v kojih so se grajale velikanske nerednosti pri ptujskem okrajnem in deloma pri mariborskem okrožnem sodišču, se imenovani drž. poslanci pozivljajo, z vsemi parlamentarnimi sredstvi prisiliti justičn. ministra, da opraviči postopanje njemu podrejenih sodnijskih funkcionarjev, ali pa, če tega storiti ne more, ukrene potrebne korake, da zadobe oškodovane stranke popolno zadoščenje in odškodnino.

V. Te resolucije se vsem navedenim poslancem osebno dostavijo.

Po danih malih pojasnilih glede par točk v resolucijah se iste enoglasno sprejmejo, na kar se je shod zaključil.

Seveda tudi tokrat se ni mogel shod brez »Štajerčeve« stranke vršiti, katera je hotela s pomočjo par pomilovanja vrednih

šnopsarjev in celo navadnih barab motiti shod, a brez uspeha.

Deželni zbor štajerski.

Predlogi slovenskih poslancev.

G. J. Roškar je vtemeljil 3. oktobra svoj predlog zastran podpore, katero naj podeli dežela po grozni toči poškodovanim posestnikom v šentlenartskem in deloma tudi v mariborskem okraju. Predlog se je izročil finančnemu odseku. Gosp. J. Vošnjak je predlagal že v letošnjem pomladanskem zasedanju, naj se ustanovi v šoštanjskem ali celjskem okraju poljedelska šola s slovenskim poučnim jezikom. Ta predlog je imenovani poslanec vtemeljil pretečeni teden ter omenil, da je šoštanski okrajni zastop obljubil podeliti 5000 K podpore, če se ta šola ustanovi v šoštanjskem okraju. Predlog se je odkazal deželno kulturnemu odseku. G. dr. Jurtela je vtemeljeval svoj predlog, naj se da zdatna odškodnina pribivalcem v dravski dolini, kateri so hudo poškodovani po zadnji povodnji. G. Kočevar je vtemeljeval svoj predlog, naj se popravi pemnička struga. Tudi ta dva predloga sta se odkazala dotičnim odsekom.

Vinorejski odsek se je volil v seji pretečenega petka in šteje 12 udov. Izmed Slovencev sta izvoljena v ta odsek gg: dr. Jurtela in Kočevar; konservativcem je dovolila nemško-narodna večina le enega člana; izvoljen je g. Holzer; Rokitanskyjeva stranka ima tudi enega uda in sicer je izvoljen v ta odsek Rokitansky sam proti volji nemških narodnjakov, kateri so glasovali proti njemu.

Izvolil se je pretečeni teden takoimenovani politični odsek, ki šteje 15 udov. Izmed slovenskih poslancev sta izbrana v ta odsek gg: dr. Dečko in dr. Hrašovec. Od vseh strank deželnega zbora se zahteva sprememba zdajšnje volilne postave za deželni zbor. Na nekatere krivice te postave je kazal rrcf Robić, ko je vtemeljeval svoj predlog. Če pomislimo, da veleposestniki, katerih je celo malo število, samo 200, volijo 12 poslancev v deželni zbor; da štejejo mesta in trgi okoli 300.000 prebivalcev, pa imajo 25 zastopnikov, medtem, ko ima 900.000 kmet-skih ljudi le 23 deželnih poslancev, se vidi, kolika krivica se godi kmetškemu ljudstvu v štajerski deželni zbornici. Sicer se bodo te zadeve še jako obširno razpravljale v političnem odseku in v zbornici. Katoliški, slovenski in bauernbündlerski kmetški poslanci so imeli skupno posvetovanje, kako nameravajo postopati v tej najvažnejši zadevi. Zakaj, če se število kmet-skih poslancev primerno ne pomnoži, bodo vse naše pritožbe ostale prazne in brezvspešne. Vpeljala se bo tudi za deželni zbor nova volilna skupina po vzgledu V. kurije za državni zbor. Slovenski poslanci zahtevajo, da bodo v prihodnje sami iz svoje sredine smeli voliti enega deželnega odbornika. Nemški kmetški poslanci naj pa volijo tudi svojega deželnega odbornika sami iz svoje sredine. Tako bi prenehala napetost nad slovenskimi in nemškimi kmetškimi poslanci, če se na taki način pomnoži število deželnih odbornikov od šest na sedem.

Dva govora poslanca Žičkarja.

V seji štajerskega deželn. zbora dne 2. oktobra t. l. je utemljal poslanec Žičkar uravnavo Sevnišnice s temi-le besedami:

„Visoka zbornica! V predlogu, katerega smo vložili dne 17. aprila t. l. glede uravnave potoka Sevnišnice, so se navedli razlogi, zakaj je poprava struge tega potoka neizmerno važna in potrebna. Hudournik Sevnišnica teče od Planine skozi ozko dolino in sicer skozi občini Zabukovje in Sevnica proti Savi, v katero se izliva nekoliko više nad Sevniško železniško postajo. Ob času nalivov podsuje Sevnišnica bližnje njive in travnike z gramozom, tako, da se rodovitna zemlja ne da več osnažiti. Mnogo rodovitne zemlje je že ta hudournik razdjal in odnesel. Ob potoku Sevnišnica se nahaja več mlinov in žag; jezove je že večkrat razdr. — Ob Sevnišnici pelje od Planine proti Sevnici okrajna cesta; ob povodnji se večkrat ta cesta poškoduje. Po sporočilu okrajnega odbora v Sevnici je zadnja povodnja to cesto zopet hudo poškodovala; poprava ceste je pro-

računjena na 4348 K 66 v; del tega zneska bo morala trpeti dežela. — Poškodbe, katere je zadnja povodnja na njivah in travnikih povzročila v Sevniski občini, znašajo 6000 K; poškodbe na njivah in travnikih v občini Zabukovje pa 4000 K. — Da se ta hudournik Sevnišnica uravna, v ta namen so se vršile že nekatere preiskave in sicer vsled mojega nujnega predloga, katerega sem vložil v državnem zboru. Dotična pisma se morajo nahajati pri namestnji v Gradcu. — Bilo bi torej ne le samo na blagor tamošnjim posestnikom, temveč tudi na hasek sevniškega okraja in štajerske dežele, da se struga tega hudournika kmalu popravi. Občina Sevnica in Zabukovje sta se obrnili na me, v kateri prosita deželni zbor, da se poprime te tako važne zadeve. Usojam si torej predlagati sledeče:

Visoki deželni zbor skleni: Predlog zastran poprave potoka Sevnišnice naj se izroči v posvet in poročilo deželnemu kulturnemu odseku. — (Predlog se sprejme.)

Potem je podelil deželni glavar zopet poslancu Žičkarju besedo, da utemlji svoj predlog glede uravnave potoka Močnik v Artički občini in Gabernico s Sromljico v Zakotu pri Brezicah.

„Visoka zbornica! Na prvem mestu imenovani potok Močnik izvira v Križah, teče skozi več sosesk artičke občine in se izliva v Savo v občini Zakot. Zvoljo velikih ovinkov, katere dela Močnik ob svojem toku skozi njive in travnike, preplavlja ob vsakem nalivu zemljišča ter poblati travo tako, da se ne more več rabiti kot krma za živino, temveč le za nasteljo. Če nastopi deževje ob košnji, odnese voda vso travo. Jasno je torej, da so takšne razmere na neizmerno škodo za živinorejo. Dva in dvajset kmetov iz občine Artiče je prosilo, naj se ukrene potrebno, da se ta potok uravna. Ravno to velja o potoku Gabernica in o Sromljici, stranskem pritoku h Gabernici pod Brezicami. Tudi tamošnji kmetje trpijo veliko škodo vsled hlata, katero nanašata ta potoka na sosednje travnike. Župan iz Zakota mi je pripovedoval, da ubogi ljudje oblateno travo perejo ali pretresajo, da bi se vendar vporabljala kot krma za živino; navadno brez uspeha. Trava se tudi tukaj, kakor pri Močniku, vporablja navadno le kot stelja za živino. — Glede teh potokov, Močnika in Gabernice, so se že vršile, kakor sem zvedel, neke preiskave in se morajo dotične listine nahajati pri c. kr. namestnji. Škoda, katero prizadevajo ti potoki, je velika. Slišal sem, da ob povodnji znaša skupna škoda, katero delajo imenovani potoki: Sevnišnica, Močnik, Gabernica in Sromljica, 50.000 kron. Razvidno je torej, da je neobhodno potrebna poprava strug vseh teh potokov in predlagam sledeče:

Predlog glede poprave potokov Močnika in Gabernice s Sromljico naj se izroči deželnemu kulturnemu odseku v posvetovanje in naročilo. — (Se sprejme.)

Govor poslanca Vošnjaka.

„Visoka zbornica! Že pred tremi leti se je mnogo okrajnih zastopov na Spod. Štajerskem obrnilo do vis. dežel. odbora za ustanovitev kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom. Nočem vzrokov kritikovati, s katerimi je deželni odbor te prošnje odklonil ter se hočem omejiti le na stvarno vtemeljevanje mojega predloga.

Obče znano je, da naše kmetijstvo v ozirom na krajevne razmere bije težek boj za svoj obstanek v ozirom na one kraje, ki so glede njih lege in zemeljskih sposobnosti mnogo ugodnejši situirani, in ker je tedaj mogoče z manjšim trudom oziroma z manjšimi stroški doseči obilnejše pridelke. Pri nas je kraj več ali manj hribovit. Vsled tega pride prebivalstvo s širšim svetom le malo v dotiko in posledica tega je, da je ljudstvo zelo konservativno ter se še mnogo drži šeg in navad svojih prednikov tako v socialnem življenju kakor v gospodarstvu. Kakor se pa vsa obrt preustroja v moderno urejeno industrijo, da zamore obstati konkurenco nasproti drugim sotekmecem, ravnotako je potrebno, da se našemu še v zastarelih mejah gibajočemu kmetijstvu opomore s tem, da se na podlagi sedanjih izkušenj kmetškemu zarodu preskrbi primeren pouk in sicer v teoretični in praktični obliki.

Ako se hoče kmetški stan sploh še ohraniti, ne zadostuje danes več odpisovanje davkov in tudi ne delno razbremenjenje posestev, temveč treba je še temeljitega pouka mlademu kmetškemu zarodu. Takega pouka pa zamorejo naši kmetški sinovi le deželni biti, ako se taka šola ustanovi v ne preveliki oddaljenosti krajev, katerim je namenjena, ako je poučni jezik slovenski, ker naši kmetški sinovi drugega jezika ne razumejo. — Sicer so pa kmetijske šole tako urediti, da ustrezajo krajevnim potrebam istega okoliša, za katerega so namenjene. Moj predlog se sicer glasi na enoletni tečaj, s tem pa nikakor ni rečeno, da se isti ne bi smel raztegniti na dveletni pouk, ako bi iz strokovno tehničnih ozirov to potrebno bilo.

Da je pa potrebna kmetijska šola za slovenski Štajer potrebna, kaže dejstvo, da se na kmetijski šoli na Grnu na Kranjskem nahaja polovica frekventantov iz Štajerskega.

Učni načrt na tej šoli naj bi bil enak načrtom drugih kmetijskih šol nižje vrste ter bi se naj v njej poučevali vsi predmeti, ki spadajo h kmetijstvu, pred vsem živinoreja z mlekarstvom, svinjereja, zboljšanje travnikov in njiv, vino- in sadjereja, vrtnarstvo, hmeljarstvo, čebelarstvo, vrbarstvo, gozdarstvo itd. Mislim, da bi ne bilo težko najti primernege posestva, ki bi se dalo v ta namen adaptirati, in tudi stroški za deželo bi ne bili preveliki, ker bi gotovo država k ustanovnim stroškom že zdatno prispevala in tudi primerne letne podpore dajala. Okrajni zastop šoštanski je tudi že dovolil enkratnega prispevka 5000 K za slučaj, da se

dotična šola ustanovi v sodnijskem okraju šoštanjskem. Ker danes na Štajerskem sploh, posebno pa na Spod. Štajerskem še kmetijski značaj prevladuje, in ni pričakovati, da bi se v preglednem času v tem oziru kaj spremenilo, se z ustanovitvijo označene kmetijske šole pač ne sme odlagati, ako se naj deželne koristi naravnost ne oškodujejo.

V formalnem oziru predlagam, da se le-ta moj predlog izroči kombiniranemu finančnemu in deželno-kulturnemu odseku.

Za Ptuj in Ormož.

Deželni poslanci dr. Jurtela in tovariši so stavili za podporo vsled zadnje povodnji Drave v sodnijskem okraju Ptuj in Ormož poškodovanih naslednji predlog:

V pretečenem tednu je prestopila Drava vsled močnega naliva na Koroškem tudi v sodnijskem okraju Ptuj in Ormož svoje bregove ter je preplavila veliki del polja ter uničila različne pridelke skoro popolnoma. Prizadet je večinoma najubožnejši del prebivalstva. Ti potrebujejo nujne podpore od dežele in države.

Podpisani predlagajo sledeče: Visoki deželni zbor naj sklene: C. kr. vlada se pozivlje, naj da takoj preiskati — ako še to ni storila — vsled povodnji Drave povzročeno škodo v sodnijskih okrajih Ptuj in Ormož ter naj dovoli poškodovanim posestnikom denarno pomoč. 2. Deželni odbor se pooblasti, da dovoli dotičnim posestnikom poškodovani svoti primerno podporo. Gradec, dne 21. septem. 1903.

Dr. Fr. Jurtela in tovariši.

V seji, dne 13. t. m. se je dovolil poslancu Ornigu dopust za ta teden, nemara da lahko gre v trgatav. Že verjamemo, gospod Ornig, da je bolj »slušno« v trgatvi, kakor pa sedeti zgoraj v Gradcu ter zastopati koristi svojih volilcev! Slovenski poslanec dr. Dečko pa je utemljal svoj predlog glede uravnave Savinje in Voglajne pri Celju. Predlog poslanca dra Dečka in tovarišev o uravnavi Hudinje v občini Škofjavs se je odredil deželno-kulturnemu odseku. Sicer pa se je v tej seji večinoma govorilo le o hranilnici konservativnega kmetškega društva, katero so bauernbündlarji srdito napadali, konservativni nemški poslanci pa vneto zagovarjali.

Dopisi.

Trbegovci pri Sv. Juriju ob Ščavnici. (Občinske zadeve.) Ako pogledamo poldrugo leto nazaj, obhajajo nas žalni spomini na naše občinske volitve. Čeravno pregovor pravi, po toči je prepozno zvoniti, vendar naj zvejo cenjeni bralci »Slov. Gosp.«, kdo je pravzaprav zakrivil, da bodo očka Bračko še dalje sedeli na prestolu okrajnega zastopa gornjeradganskega.

Zavedni Slovenci so se že eno leto pred občinskimi volitvami naše trbegovske, galuške in drugih občin pripravljali na volilni boj, dobro vedoč, da ravno od občin župnije Sv. Jurija ob Ščavnici je odvisna zmaga v zastopu.

Opozorili so gospodarsko polit. društvo v Ljutomeru, katero ima tudi svoj delokrog za gornjeradganski okraj, naj začne delovati, naj prireja shode, preskrbi govornike, kateri naj naše kmete poučijo, da se ne da več delati po starem kopitu.

In res, društvo je začelo prirejati najprej zaupne shode: v Ljutomeru, Sv. Juriju in Kapeli. Shodi so bili sijajno obiskani, navdušenje veliko. Pa naenkrat je vse potihnilo, ni bilo ne sluha ne duha po obljubljenem javnem shodu v Ivanjih, ne vem, iz kakih vzrokov. Posledice tega so se kmalu potem pokazale pri občinskih volitvah v naši trbegovski, galuški in drugih občinah. Posebno v naši občini smo se volitve vdeležili nena- vadno, mnogoštevilno, pa vkljub vsej agitaciji se nismo nadjali zmage. In vendar smo z dvema glasoma večine zmagali.

Pa čuj narod slovenski in strmi! Komu bi se moglo še kedaj zaupati? Ker sta moža, obče spoštovana, resnična v besedi, uda bralnega društva, navdušena Slovenca, (kakor sta se kazala) volila župana nasprotnika Vučina. Strmei in obmolknili smo, da sta mogla Lorenc Kocmut, posest. v Sovjaku in Anton Kegj, posest. na Ženiku, kaj takega storiti. Bridko sem vzdihnil: tedaj tudi ti